

De linden aan de De Keyserlei zijn maar een druppel. Maar hij doet de emmer wel overlopen...

Beste Karel Verhoeven,

In uw stuk "Het is maar kaphout" in *De Standaard* van vrijdag 18 november haalt u stevig uit naar de "boombeschermers". U verwijt hen dat ze een "veilig protest" voeren, want niemand kan toch tegen boombescherming zijn. U maakt zich vrolijk om hun protest dat u "zo gezellig" noemt. Bovendien vindt u hun actie voor de bomen aan de De Keyserlei sentimenteel. U pleit voor meer nuchterheid en meer dosering. U lijkt de redelijkheid zelve. Maar is dat wel zo?

Eerst en vooral is het wel erg gemakkelijk om vanuit uw heerlijk warme kantoor te schieten op milieuactivisten die dagenlang de kou en zelfs de vrieskou hebben getrotseerd om bomen te redden en het milieubewustzijn op de agenda te zetten. Dat ze met aardappelen bekogeld werden, geregeld scheldtirades en bedreigingen van mensen uit de naburige horeca moesten ondergaan, ziet u gemakshalve over het hoofd. Gezellig is anders, maar ach, actie voeren hoeft niet gezellig te zijn.

U begrijpt niet dat de ecologen zich druk maken over ongezonde, "onvolgroeide" bomen, die een "banale bomenrij" vormden die een "beetje oppressief" was. Bent u al eens op het slagveld gaan kijken? Vermoedelijk niet. Dan zou u gezien hebben hoe gezond het hout van het merendeel van die "zieke" bomen was. Niks verrotting. U zou ook versteld gestaan hebben van de dikte van de stammen en u zou snel ingezien hebben dat het lang zal duren voor er op die plek weer zulke grote "onvolgroeide" bomen zullen staan. Daarnaast zou u misschien ook geschrokken zijn van het banale uitzicht dat de De Keyserlei na de kaalslag heeft. Wist u dat men voor de schetsen van de nieuwe aanleg de oude lindes gebruikt heeft, in plaats van de nieuwe "handzamere", stadsvriendelijke smalbladige essen? Die heeft men niet durven tekenen, omdat die vervangers er nogal kaal en treurig uitzien.

U vindt dat "de symbolen voor de strijd" spaarzaam gekozen moeten worden. OK, op de De Keyserlei gaat het maar om 96 bomen, maar ze zijn wel de druppel die de emmer doet overlopen. Wist u dat er in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen al 16 jaar lang 10.000 hectare extra bos beloofd wordt voor Vlaanderen? Het Vlaamse Regeerakkoord, de Beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014, Vlaanderen in Actie (VIA) en Pact 2020 staan bol van de beloftes die maar niet hard gemaakt worden. Overal in Europa nam de oppervlakte bos de laatste 20 jaar toe, behalve in het al erg boomarme Vlaanderen. De ontbossing en ontboming gaat hier aan een razend tempo door. Meer dan 1,5 voetbalveld per dag bos moet eraan geloven. Op de Antwerpse linkeroever is het Sint-Anna stadsbos (100 hectaren) bedreigd, in Kalmthout wordt straks een stuk van de heide opgeofferd voor een bouwproject en zo kunnen we wel even doorgaan. Ondertussen is de luchtkwaliteit in onze regio zo ongeveer de slechtste van heel Europa. Misschien is het wel de hoogste tijd om voor elke boom te vechten, zodat beleidsmakers zich meer bewust worden van deze dramatische evolutie.

U vindt het gevecht voor een leefbare wereld zo urgent en zo overweldigend dat we ons geen leuke onzin meer kunnen permitteren. Gelijk hebt u. Misschien ware het dan ook goed u om wat vaker druk te maken over onzinnige projecten als "Vlaanderen distributieland" of megalomane projecten als het shoppingcenter in Vilvoorde, projecten die voor meer verkeer, meer luchtvervuiling, minder open ruimte en minder groen zorgen. Daarover zou ik graag eens een vlijmscherpe Vlam van u lezen.

Peter Theunynck

Dichter en woordvoerder Lappersfort Poets Society www.poeziebos.be

Het is maar kaphout

vrijdag 18 november 2011

Goed dat een boom niets terugzegt wanneer je hem knuffelt. Want je moet je stilaan gaan afvragen of dat sentimentele ecologische knuffelen niet irritanter is dan hardhandig omzagen.

Die tientallen actievoerders die verveling en een beetje kou leden om hout te behoeden voor de kap, het was een aandoenlijk tafereel. Ze voerden een veilig protest. Niemand kan tegen hun zaak zijn. Het is ook zo gezellig, onze eigenste Occupy Wallstreet aan de De Keyserlei in Antwerpen. De kap van 96 lindes werd zo niet alleen een aanslag op 'de natuur', maar een moordaanslag op 'het leven' zelve. Het protest was niet feller geweest als hun grootmoeder daar zou worden omgelegd. Dat protest is niet links, preciseerde een actievoerder in deze krant. Het was een roep tegen 'het systeem', tegen de macht van multinationals over de politiek, tegen economische ongelijkheid.

Wellicht hadden zelfs de houthakkers gisteren sympathie voor 'de gevoelens' van de actievoerders en meelevende stedelingen. Bomen zijn dan ook fantastisch. Ze brengen poëzie in de stad, schoonheid, troost, gevoel, schaduw en seizoenen. Ze stollen de tijd, en geven de stad een ziel. Ingenieurs en schepenen van openbare werken hebben daar vaker geen oog voor. Niets heilzamer voor een stad dan op tijd en stond stevig burgerprotest om ons te behoeden tegen de schraalheid.

Maar mag tussen de eco-poëzie ook een beetje nuchterheid? Die zilverlinden waren nu ook niet de meest memorabele monumenten die de natuur ooit in de stad heeft voortgebracht. Een vrij banale dubbele bomenrij was het, een beetje oppressief zelfs. Ze hadden stammen amper die naam waard, zo onvolgroeid waren ze nog. Hout wordt wel vaker gekapt, ook in de natuurlijk beheerde bossen. Dan wordt een nieuwe boom geplant, in dit geval een handzamere smalbladige es.

En toch pleitten vertegenwoordigers van Groen! in de districtsraad om de lindes te verplanten, a rato van 2.500 euro per boom. Voor 75 gezonde bomen zou dat de waanzinnige factuur van 187.500 euro opleveren, zonder zekerheid van succes, en met zeker jaren groeivertraging. Zo blind maakt sentimentaliteit.

Dus beste boombeschermers, stop met die sentimentaliteit. Ga niet in elke boom hangen alsof het onze allerlaatste vriend op aarde is. Kies spaarzaam de symbolen voor de strijd, want ons gevecht om een leefbare wereld is zo urgent en zo overweldigend dat we ons daarover geen leuke onzin meer kunnen permitteren.

Karel Verhoeven is hoofdredacteur. In 'Vlam!' reageert een redacteur op een nieuwsfeit dat hem niet onverschillig laat. Met dank aan www.destandaard.be

PS. LAAT BOMEN LEVEN : U aanbevolen door de bosGEZELLEN 09 maart 2011 [artikel in pdf](#)

Bart Geerts zag het te vaak gebeuren : waardevolle, groeikrachtige bomen die zonder pardon gekapt werden voor een nieuw gebouw, straten of plein. "Terwijl elders grote nood is aan bomen met volume en karakter."

Wat doet u eraan ?

Bart Geerts : Met Reviva, een platform van bezorgde bedrijven, hebben we een bomendatabank opgericht waarop gemeentebesturen kunnen melden welke bomen moeten wijken en andere besturen kunnen laten weten welke bomen ze zoeken. Vervolgens brengen we boomverzorgers, tuinaannemers en plantplaatsspecialisten samen om de bomen te verplanten. Kan hij niet direct naar zijn nieuwe bestemming, dan mag hij even op adem komen op ons wachtterrein. Er kunnen 200 bomen staan.

U koopt en verkoopt dus niet.

We brengen de partijen samen. Voor ons mogen de gemeentebesturen onderling zelfs ruilen. Wij helpen wel graag in de keuze van de meest geschikte plantgrond.

Maar ook daar hebt u een herbruikverhaal.

We helpen de groensector om volgens het cradle to cradle-principe te werken en absoluut niets te laten verloren gaan. Zelfs uitgebloeide hanging baskets en bloemtorens, maar ook substraat uit de aardbeisector, verwerken we tot compost of potgrond. Ook voor hergebruik van water zijn er plannen in opmaak.

Het platform Reviva wordt ondersteund door Acterra, Peltracom, DCM, Scientia Terraea, Foronex en European Treeworkers. www.reviva.be www.knackweekend.be/radar